

Assaig

Et disposes a reprendre aquell espai, vora el Senyor, que ja coneixes. Les teves mans poden ser avui expressió del moviment del Senyor en tu. Les poses a l'alçada del ventre, una damunt l'altra. Amb la cadència de la teva respiració fan un subtil moviment com ho fan les ones del mar. Fas així atenció al respirar de les mans. Mentre inhales i exhales, les mans harmònicament segueixen aquest ritme. Afines l'atenció i t'adones com compassen el teu respirar. Quan és neguitós, s'agiten amb més intensitat. Quan es va asserenant, bateguen més pausadament. Pots notar com passes d'un dinamisme a l'altre, a mesura que hi destines més temps, que amplies la confiança, que guanyes en seguretat.

Tot seguit t'imagines fent el casting per una obra de teatre. Se't presenta la possibilitat de tria paper. T'imagines que se't proposa ser el rei, la reina... per un dia, per unes hores.

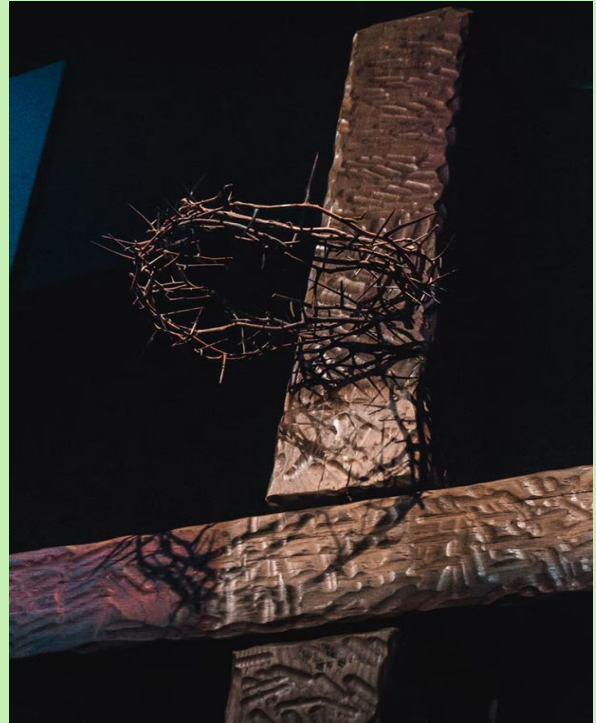
Jugues a aquest joc recordant com potser d'infant et senties el reietó de la casa, com havies volgut aquest paper en l'obra de teatre de la vida mateixa. Fas venir a la memòria aquells moments, d'infant o ja gran, en els que t'hi has posat a favor i t'has erigit en rei o reina de la família, de la feina, d'entre les amistats.

En aquest imaginari, les mans acompanyen el gest de rebre'n aquesta corona, la que busques quan vols ser protagonista, quan et mous pel moment estel·lar, quan et mous pel triomfalisme, pel rol d'influencer, quan et vols erigir com a reietó de la casa.

Amb aquest deler de regnar entre els teus, llegeixes [Lluc 23, 35-43](#). Ho fas amb aquella cadència lenta que et permet anar respirant paraula per paraula. Ho fas, conscient que duus aquesta corona, la que has buscat, has elegit i t'ha enlluernat.

Ressonen en tu les paraules **“si ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix”**. Quan te les repeteixes, sents el pes d'aquella corona imaginària que has elegit i t'has posat. Amb el benefici de la repetició, et proposem que llegeixes de nou Lluc 23, 35-43. Ho fas amb un nou imaginari. Et disposes a la relectura deixant que et trenqui els motlles del que és ser el reietó de la casa, del que és ser

el rei d'entre els teus. De nou la lectura lenta. Et disposes a rebre una corona que no has triat, que no t'has posat tu mateixa, tu mateix. Una corona que et trobes quan escoltes endins el que has llegit: **“En veritat t'ho dic, avui seràs amb mi al Paradís”**.

Et trobes en un nou casting. Assages la nova escena proposada, la que no esculls, la que et desvetlla d'enlluernaments de falsos paradisos. Aquella escena que en la tria dels papers de l'auca, tots han exclòs. Et disposes a rebre aquesta corona, la d'espines, la que juga a favor de la veritat, la de l'exclusió. L'aculls sense ingenuïtat. Saps on et porta i quina veritat t'hi trobes. Demanes ser convocat, convocada, a aquest repartiment de papers. Saps que no el tries. Amb tot, t'hi disposes. Quin paper podràs fer aquesta setmana vestit sota aquesta corona?

“Rey de Reyes”
Salomé Arricibita

Amb el Parenostre d'avui, demano la força per duu aquesta corona, demano ser convocat, convocada a aquesta escena; ser coronat, coronada per aquesta veritat.